

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Ziet, de tijd is nu gekomen, waarvan door den mond van Maleachi was gesproken, getuigende dat hij (Eila) zou gezonden worden vóór de groote en vreeselijke dag des Heeren komen zou, om de harten der vaderen tot de kinderen te keeren, en de kinderen tot de vaderen, opdat de geheele aarde niet met eenen vloek zou geslagen worden.

Leer en Verbonden.

Een Patriarchale zegening en hare vervulling.

Door JAMES W. LESUEUR, President der Maricopa Stake van Zion.

Tijdens ik de Brigham Young Academie bezocht, in 't jaar 1894, kwam de Patriarch der Kerk te Provo, en, met vele anderen, ontving ik een zegen. Het was de eerste maal dat ik Patriarch John Smith ontmoette, en daar ik slechts een gewone schooljongen was van 16 jaren oud, weet ik wel zeker dat hij nooit tevoren iets van mij gehoord had. Er waren ongeveer een dozijn of meer personen, welke mij voorgingen en ik had het voorrecht te hooren hoe sommige wonderlijke zegeningen geschonken werden, en ik bad ernstig dat de mijne eene gids door het leven voor mij zoude zijn.

Onder de andere goede woorden, welke deze eerbiedwaardige ziener tot mij sprak, zeide hij, dat het mijne plicht zoude zijn de jeugd te leiden; dat ik bekwaam zou worden om te onderwijzen, in 't bijzonder op godsdienstig terrein, onder de jeugd der Kerk; dat ik als een zendeling zou werkzaam zijn op de eilanden der zee; dat ik niet dwalen zou op leerstellig gebied, daar mijne bewijsgronden onwederlegbaar zouden zijn; dat ik gezegend zou zijn met vele aardsche goederen, teneinde behulpzaam te kunnen zijn om de hongerigen te voeden, de naakten te kleeden, en weduwen en weezen te verzorgen; dat ik geroepen zou zijn om te presideeren als een gewoon richter in Israël, en met mijne broederen in raad zou zitten; eveneens dat ik eene levensgezellin zou ontvangen en dat ons kinderen zouden geboren worden, die hunne ouders ter eere zouden zijn.

Dit gedeelte der zegeningen, hier vermeld, is alreeds bijna geheel vervuld. Het grootste gedeelte van den tijd, niet benoodigd om in mijn levensonderhoud te voorzien, heb ik besteed om de gemoederen der jeugd te leiden, een leeraar geweest zijnde in drie Zondagscholen,

het hoofd van twee wijk-Godsdienstklassen, klasleider in twee jongelieden-organisaties, hoofdleider in de jongelieden-organisaties van een ring en assistent-leider in twee ringen, president van twee wijken, het hoofd van een Zondagsschool met meer dan zeventhonderd leden, benevens ambten in wijken en ringen, leider in Priesterschap-quorums, „home-missionary” in twee ringen en voor zes-en-een-half jaar president van de Maricopa-Ring. Voor de laatste vier jaren ben ik president geweest van het Maricopa-Ring-Seminarie, een school voor Godsdienst-onderwijs.

In 1898 werd ik op zending geroepen naar de Britsche eilanden en werkte in Engeland, Jersey en Guernsey — de eilanden der zee. Gedurende dien tijd had ik het voorrecht in aanraking te komen met vele geestelijken, en waarlijk de Heere inspireerde mij bij deze gelegenheden en ik kan getuigen, dat, door de hulp des Heeren, ik nimmer „dwaalde in leerstelling” en de Geest des Heeren maakte mijne bewijsgronden onwederlegbaar.

Mijne aardsche bezittingen zijn van dien aard geweest, dat ik in staat was de nooddriftigen, weduwen en weezen bij te staan, daar ik gevoelde dat ik slechts een rentmeester was en zorg te dragen had over de stoffelijke dingen, waarmede ik gezegend was. In 't bijzonder had ik gelegenheid om te helpen bij de komst van de Heiligen uit Mexico en tijdens de moeilijkheden, door den oorlog veroorzaakt.

In Maart 1902 werd ik geroepen om de vacante plaats in te nemen als president van de Maricopa-Ring van Zion en had verscheidene malen de gelegenheid om als een „gewoon richter” werkzaam te zijn, houdende raad met mijne broederen, en, wanneer ik eenig goed tot stand gebracht heb in deze roeping, dan komt de eer den Heere toe voor Zijne leiding.

In Mei 1902 werd Miss Anna M. Anderson met mij in den Salt Lake Tempel in den echt verbonden en de Heere heeft ons gezegend met zes kinderen.

De Patriarch had mij eveneens gezegd dat ik leven zou „op de aarde, wanneer de elementen in opstand zouden zijn, als vuur, epidemieën en overstromingen hun werk zouden doen.” De groote Galveston-overstroming, de aardbevingen van San Francisco en Messina, de hongersnooden, epidemieën, oorlogen en de Influenza-plaag van de laatste vier jaren, vervullen dit gedeelte van des Patriarchs woorden.

Alles wat dit gedeelte der zegening aangaat, betreft het aardsche of de stoffelijke dingen. De Patriarch bepaalde zich echter niet alleen bij aardsche zaken, maar sprak van een visioen der andere wereld. Hij zeide:

„Door de aanraking van den u geleidenden engel zal een geestelijk

visioen u geopend worden. Gij zult buiten deze wereld een wereld van geesten aanschouwen en met uwe dooden omgang hebben ter hunner verlossing."

Dit was het meest wonderlijke gedeelte der zegeëing en ik ben inderdaad gelukkig door en verheug mij in de vervulling op de volgende wijze:

Juist voor ik heenging om een zending te vervullen, bracht ik mijn broeder Frank, welke de Brigham Young Academie bezocht, een bezoek. Voor wij van elkaar weggingen, gaven wij elkander de hand en beloofden elkaar dat wij onzen plicht zouden doen in het werk des Heeren en voor de zaligheid van onze geliefden, zoowel de levenden als de dooden. Nadat ik een jaar lang gewerkt had in de Leeds conferentie, werd ik verplaatst naar de Channel-eilanden, vanwaar mijn voorouders kwamen van vaders zijde. Terwijl ik in Jersey en Guernsey was, werd ik gezegend in het verkrijgen van honderden namen van familieleden, welke gestorven waren, zonder eene kennis van het Evangelie te bezitten. Ik was bijzonder gezegend in het volgende: Vier verschillende malen vroeg ik den Heere mij te willen leiden, in het verkrijgen van de volgende schakel in de genealogische keten en viermalen werd ik gedrongen naar de juiste parochie te gaan, die de verlangde namen en datums bevatte.

Nadat ik de namen verkregen had tot op den datum, waarop men op de eilanden begonnen was de registers bij te houden, in het jaar 1620, en nadat ik zes-en-twintig maanden in het zendingsveld was werkzaam geweest, ontving ik het volgende telegram van de President der Europeesche Zending, Ouderling Platte D. Lyman: „Ontslagen. Frank door misdadigers gedood. U kunt Zaterdag vertrekken met de Anchoria."

Ik stond eenvoudig verbijsterd. Frank was op zending geroepen en zou naar het zendingsveld vertrekken, hoewel dit nog niet was aangewezen, zoodra ik terug was en hem een kort bezoek gebracht had. En nu, hij was vermoord. In mijn verdriet vroeg ik de Ouderlingen voor mij te bidden, Wij knielden rond mijn bed en allen baden voor mij en daarna bad ik. Als antwoord daarop, terwijl ik nog op mijne knieën lag, hoorde ik een stem, zoo duidelijk als ik nog nooit iets gehoord had, en die stem zeide dat mijn broeder gekozen was om zendingswerk onder mijn afgestorven familieleden te doen. Onmiddellijk gevoelde ik den Heere te moeten danken, want onder al mijne verwanten wist ik niemand die beter geschikt was voor dit groote en wonderlijke werk, dan juist Frank.

Tehuis komende, trachtte ik mijne diepbedroefde ouders, broeders en zusters te vertroosten. Toch, ik had een gevoelen om Frank te willen zien, en ik pleitte verscheidene malen met den Heere om mij die zegen te willen verleenen. Tijdens den dood van mijn broeder,

was hij ten behoeve van mijn vaders belang bij de schapen in de bergen en toen hij zich naar Springerville, een stadje in de bergen en 35 mijlen van St. John gelegen — waar ik in dien tijd woonde — begaf, vond hij den sherif van de „county” bezig om eene gewapende macht samen te stellen, teneinde zeven misdadigers te achtervolgen, welke een paar mijlen vandaar den weg gepasseerd waren om op roof uit te gaan. In die bende bevond zich de beruchte „Butch” Cassidy. Den volgenden dag, terwijl zij zich onder de vervolgers bevonden, werden Frank en Ouderling Augustus A. Gibbons van uit eene hinderlaag overvallen en vermoord.

Toen mijn vader en ik het kamp der schapen in de schoone White Mountains bezochten, spraken wij zoo dikwijls over Frank, dat het mij net was of hij bij ons was. Juist voor het naar bed gaan, begaf ik mij op korten afstand onder de de pijnboomen en knielde daar neer en bad wederom om mijn broeder te mogen zien.

Terugkeerende, begaf ik mij naar bed, en terwijl ik peinsde over het gevoelen dat Frank nabij was, verliet mijn geest het lichaam en ik zag het laatste naast mijn vader liggen. Een persoon, in wirt gewaad gehuld, en waarvan ik begreep dat hij mijn beschermengel was, wenkte mij hem te volgen. Wij reisden met bliksemsnellen spoed en binnen weinige oogenblikken kwamen wij in eene groote stad, waarin, zooals mij verteld was, de geesten leefden van diegenen, die gestorven waren zonder het Evangelie te hooren. Wij naderden een groot, schoon gebouw en de deur openend, traden wij binnen en werden bij de ingang verwelkomd door eene jonge dame. Mijn beschermengel, mij inleidende, vertelde mij, dat zij, terwijl zij in sterfelijkheid op aarde leefde, was gedood geworden, dat zij een bloedverwant van mij was en nu onder mijne verwanten werkte, die het Evangelie niet hadden aangenomen, en dat allen, in de zaal tegenwoordig, mijne bloedverwanten waren. Ik overzag de vergadering en berekende dat er ongeveer evenveel personen tegenwoordig waren, als dit gewoonlijk het geval was in de groote Tabernakel bij eene algemeene conferentie.

Op hetzelfde oogenblik hoorde ik spreken in het midden van de zaal; de zitplaatsen waren amphitheatere-gewijs gerangschikt, de eene rij boven de andere, zoodat alle aanwezigen de spreker gemakkelijk konden zien en hooren. Hoe gelijkkluidend was deze redevoering met de predikatiën over de eerste beginselen van het Evangelie, als gegeven door onze zendelingen, met uitzondering echter wanneer het onderwerp van den doop ter sprake kwam; hij zeide, dat als de doop een verordening was, die ondergaan moest worden door hen die in sterfelijkheid leefden, dat het noodzakelijk was voor een bloedverwant of vriend, als plaatsvervanger, gedoopt te worden. Het was eene zeer schoone voorstelling van de beginselen der zaligheid. Toen de spreker geëindigd had, wendde hij zich om en glimlachte tot mij

en nu zag ik dat hij mijn broeder Frank was. O, wat vreugde straalde van zijn gelaat! Ik gevoelde dat elke opoffering, die ik geroepen zou worden te maken niet te groot kon zijn, als later zulk geluk het gevolg was. Mijn ziel hunkerde er naar het voorrecht van zulk gezegend zijn, zooals zijn deel was in zijn waarlijk grootsch werk, te mogen verwerven.

Hij keerde zich een weinig naar mij toe en nu bemerkte ik dat eene jonge dame zich aan zijn zijde bevond. Ik was benieuwd wie zij was en de mij geleidende engel vertelde mij, dat zij mijn broeder's vrouw zoude zijn. Daarna werden mij andere zalen getoond van het groote gebouw en ook andere bloedverwanten, welke nimmer de waarheid geleerd was geworden en ik was onder den indruk van de grootheid van het werk, om het Evangelie te verkondigen aan de geesten der afgestorvenen, en van de noodzakelijkheid om het plaatsvervangend werk voor hen in de tempelen te verrichten.

Nadat wij het gebouw waren doorgegaan, zeide de engel mij, dat wij terug zouden gaan naar mijn lichaam, hetwelk wij deden met de vlugheid van het hemelvuur en in een oogwenk waren wij weder bij het kamp in de bergen. Daar lag mijn lichaam aan mijn vaders zijde. Mijn geleider gmlachte en na een oogenblik van onbewustheid nam mijn geest weder bezit van het lichaam en zat ik overeind.

Was dit niet de vervulling van des Patriarch's zegening, dat door de aanraking van de mij geleidende engel een geestelijk visioen mij geopend zou worden en dat ik buiten deze vleeschelijke wereld een wereld van geesten zou aanschouwen en met mijne dooden omgang zou hebben ter hunner verlossing?

Sinds dien tijd heb ik in verbinding met andere familieleden werk gedaan voor honderden van mijne bloedverwanten „uit de gevangenissen der geesten.” Het vluchtig gezicht aan de andere zijde had veroorzaakt dat ik meer ijverig werd om mijn deel te doen voor de verlossing der dooden, en ik hoop nog veel meer te doen.

Wie was de jonge dame bij den deur-ingang, welke gedood was, toen zij op de aarde was? Ik wist niets van zulk eene bloedverwant af, maar toen ik mijne moeder vertelde van het visioen en haar de jonge dame beschreef, zeide zij dat zij een nicht van mij was, Margaret Odekirk genaamd, die bij het rijden van een paard geworpen was, waarbij haar voet in den stijgbeugel verward geraakte en, nadat zij een heel eind was meegesleept, dood werd opgenomen.

Wie was de jonge dame, die zich bij mijn broeder bevond om zijne vrouw te zijn? Een paar maanden later werd dit duidelijk, toen eene zekere Mrs. C. I. Kempe ons een bezoek bracht en vertelde, dat haar dochter, die kortgeleden gestorven was, op haar sterfbed gevraagd had om met Frank Lesueur, die vermoord was geworden, verzegeld (gehuwd) te worden; dat zij te Provo zeer welwillend voor

elkaar waren en dat zij wist dat het ook het verlangen van Frank was. Ik had Jennie in vele jaren niet gezien, sedert zij een klein meisje was, maar toen mij haar portret getoond werd en ik eene volledige beschrijving over haar persoon ontvangen had, wist ik zeer zeker dat zij het was, die zich aan Franks zijde bevond. Mijn zwager en zuster, werkende in de Salt Lake Tempel voor de dooden, werden voor hen, als plaatsvervangers, gehuwd.

Op deze wijze is mijn Patriarchale zegening tot dus verre vervuld geworden en ik ben waarlijk dankbaar tot God voor de getuigenis, die ik verkregen heb door de verwezenlijking van de woorden, welke over mijn hoofd zijn uitgesproken.

Juvenile Instructor.

Herinneringen met betrekking tot President Joseph F. Smith, door

CHARLES W. NIBLEY, Presideerende Bisschop der Kerk.

(Vervolg en slot van blz. 141.)

Alhoewel hij een hardhoofdige en voorspoedige zakenman was, zijn er toch in deze bedeeing slechts weinigen met meer geestelijk inzicht begiftigd geweest dan hij was. Toen wij eenige jaren geleden van een reis naar de Oostelijke Staten terugkeerden, zag ik hem, terwijl wij in een trein oostelijk van Green River waren, naar het einde van den wagon gaan, onmiddellijk terugkeeren, een oogenblik als besluiteloos blijven staan en daarna op een zitplaats gaan zitten in mijn nabijheid. Toen hij nauwelijks gezeten was, ging er iets verkeerd met den trein. Door een gebroken rail was de locomotief ontspoord en daardoor waren ook de meeste wagons van de rails geworpen. In den slaapwagon werden wij hevig heen en weer geslingerd, doch onze wagon bleef op de spoorbaan.

De President zeide onmiddellijk tot mij dat hij, toen hij op het platform van den wagon stond, een stem hoorde zeggen: „Ga naar binnen en ga zitten.”

Hij ging naar binnen en ik zag hem toen een oogenblik stilstaan en hij scheen besluiteloos te zijn, maar ging toch zitten.

Hij vertelde verder, dat hij toen hij in den wagon was en even stil stond, dacht dat het slechts verbeelding van hem was. Maar hij hoorde toen de stem wederom zeggen: „Ga zitten,” en onmiddellijk nam hij plaats. Hetgeen ik reeds heb medegedeeld, gebeurde toen.

Ongetwijfeld zou hij ernstig letsel hebben bekomen, als hij op het platform van den wagon was gebleven, daar al de wagons hevig met elkander in botsing kwamen. Hij zeide: „Ik heb die stem vaak in mijn leven gehoord, en altijd ben ik bevoordeeld door daaraan te gehoorzamen.”

Bij een andere gelegenheid sprak hij tot een aantal personen die in de prachtige woning van Mr. en Mrs. A. H. McCune vergaderd waren. Hij zeide, dat toen een zekere broeder, die geroepen was om een verantwoordelijke roeping in de Kerk te vervullen tot die roeping gekozen werd, hij die geestelijke stem nog nimmer zoo duidelijk had hooren zeggen wat gedaan moest worden, als met betrekking tot deze benoeming van den persoon die voor die roeping gekozen moest worden.

Hij leefde steeds in nauwe gemeenschap met den Geest van God en zijn leven was zoo voorbeeldig en rein, dat de Heere zich gemakkelijk aan Zijn dienstknecht kon openbaren. Hij kon inderdaad zeggen: „Spreek Heer, want uw dienstknecht hoort.” Niet iedere dienstknecht kan hooren wanneer Hij spreekt. Maar het hart van President Smith was gestemd in overeenstemming met de hemelsche melodiën.

Wat zal ik zeggen met betrekking tot het groote en heerlijke werk dat hij verricht heeft in het opvoeden der groote en goede familie door hem achtergelaten. Wat een edel werk voor een mensch om te doen! Inderdaad kan geen mensch zoo iets verricht hebben zonder zielenadel. Is dit opvoeden van een goed gezin, en een groot gezin van goede burgers, goede mannen en vrouwen, niet een weldaad voor de Kerk, voor den Staat en voor de Natie? Is dit niet zeg ik, omtrent het Goddelijkste werk dat een mensch in deze wereld kan doen? De denkende geest, die dit vraagstuk tot in den grond overdenkt, zal zien dat hier niet alleen het werk is van een mensch, een edel mensch, maar van een God in wording. De geheele Kerk kan trotsch zijn op de verdediging van dit verheven beginsel, dat hij met zooveel succes heeft uitgewerkt. Een gewoon mensch kon zoo iets niet doen. Gelukkig is de vrouw die hem haar echtgenoot noemen kan. Gelukkig en gezegend zijn inderdaad de kinderen die hem vader noemen. Nimmer was een mensch zedelijker en reiner en deugdamer in zijn geheele wezen dan hij was. Hij had een afkeer van alle vormen of gedachten van loszinnigheid, en deze afkeer was zoo onbeweeglijk als een rots. „Zalig zijn de reinen van hart,” en daar hij onder de reinsten behoorde, zal hij God zien.

Het is geschreven, dat een waarlijk groot man gekend wordt door het aantal wezens dat hij lief heeft en zegent, en door het aantal wezens waardoor hij bemind en gezegend wordt. Als volgens dien standaard alleer geoordeeld wordt, waar kan dan zijns gelijke in de geheele wereld gevonden worden!

Ik kan van Joseph F. Smith zeggen als Carlyle van Luther zeide, dat hij inderdaad een groot man was, „groot van verstand, in moed, in toegenegenheid en oprechtheid. Groot, niet als een obelisk, maar als de Alpen.” Geen hart was ooit met meer getrouwheid vervuld voor ieder beginsel van mannelijkheid, gerechtigheid, rechtvaardigheid

en barmhartigheid dan het zijne; dat edele hart, verborgen in zijn voortreffelijk lichaam, maakte hem tot de grootste, edelste, teederste, reinste en beste van alle menschen die in dezen tijd op aarde hebben geleefd.

Utah-Nederlander.

Rijmpreekjes.

No. 21 „Geen Plaats”.

Geen plaats voor den kleine: een stoffige stal huisvestte den Hoogste, den Heer van 't Heelal. De Redder, de Keuze des Godd'lijken Raads, vond bij Zijne komst op deze aarde geen plaats!

Geen plaats voor den Leeraar van Lichtende Kust; „De Zone des Menschen heeft niet waar Hij rust”. De Wijsheid, de Waarheid, de Weg en het Woord weersproken, verworpen, verguisd en vermoord!

Geen plaats voor Zijn knechten — verdreven van de aard; en leeraars naar eigen begeerten vergaard. In plaats van gezanten met hemelgezag, zielsloodsen die varen onder allerlei vlag.

Geen plaats voor Zijn heillicht: verduisterd, verdoofd, de gloed die moest rijpen 't celestiaal ooft. Vervangen door kaarsen met rieken-den walm: knotwilgen wedijvend met statigen palm!

Geen plaats voor Zijn vrede . . . het dondrend geschut bracht dood en vernieling in villa en hut. Waar naties zich wentelen in nameloos wee, hoe kan daar verwijlen de Hoogere Vree?

Geen plaats voor den Koning . . . ? Hij komt zeer gewis! 't Schriftwoord: Maran-atha! onwankelbaar is. Geen plaats . . . ? Ziet! de hemelen bidden Hem aan! Wie zal, als Hij komt op de wolken, bestaan?

Geen plaats dan voor zonde in het Rijk dat Hij vest, als de aard wordt veranderd in Hemelgewest. En Hij die geen plaats vond van kribbe tot kruis, geeft plaats aan Zijn volgers in 't Vaderlijk Huis.

FRANK I. KOOYMAN.

Conferentie Aankondiging.

De eerstvolgende halfjaarlijksche conferentie van de Arnheemsche hoofdafdeeling zal gehouden worden op Zondag 25 Mei a.s. Drie vergaderingen zijn uitgeschreven, te weten 's morgens om 10, 's middags om 2, en des avonds om 7 uur. De morgen- en avondvergadering zullen worden gehouden in het Loge-gebouw, Rijnstraat, terwijl de middagvergadering plaats zal vinden in het gebouw, Walstraat 6.

Alle zendelingen, leden, vrienden en verdere belangstellenden worden bij deze hartelijk uitgenoodigd.

Overleden.

Te Rotterdam overleed op 13 April l.l. Broeder Leendert van Dalen. Hij werd 8 Jan. 1841 te Puttershoek geboren, 19 October 1901 gedoopt door Ouderling Lucas Roghaar en den daarop volgenden dag door Ouderling Sylvester Q. Cannon bevestigd.

DE STER

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent
J. J. VAN LANGEVELD.

Geloof in de Voorzienigheid.

„Voorwaar zeg Ik U, gezegend is hij die mijn geboden bewaart, hetzij in dit leven of in den dood, en hij die gelooft in tijden van tegenspoed, zijn loon is groot in het Koninkrijk der hemelen. Want na veel tegenspoed komen de zegeningen.” (Leer en Verb.)

„Ik weet, dat de Heere de rechtzaak des ellendigen en het recht der nooddriftigen zal uitvoeren.” (Ps. 140:13.)

„Doch op U zijn mijne oogen, Heere Heere, op U betrouw ik, ontbloot mijne ziel niet.” (Ps. 141:8.)

I. Beteekenis van Voorzienigheid.

Somtijds ziet men dingen gebeuren, welke in onze oogen onmogelijk zouden kunnen gebeuren zonder Gods tusschenkomst. Zoo ook denkt men dikwijls, dat er iets zal gebeuren, terwijl het niet gebeurt, omdat God voor alles zorgt en alles is onderworpen aan Zijn contrôle. De mensch wikt, God beschikt. Wij gelooven, dat hij belang stelt in de zaken en handelingen der menschen en dat Hij de gebeden der rechtvaardigen hoort. Wij gelooven, dat wanneer Hij om hulp wordt gevraagd, Hij door Zijne wetten en boodschappers zal helpen, indien het goed is in Zijne oogen. Een gebeurtenis, welke op deze manier plaats grijpt, schrijven wij toe aan goddelijke hulp of tusschenkomst, aan Gods voorzienigheid.

Wij als Heiligen der Laatste Dagen worden geleerd Gods hand in alles en door alles te zien. De Heere zeide tot den Profeet Joseph Smith: „In niets staat de mensch tegen God, of tegen niemand is Zijn wraak gericht, behalve dengenen, die Zijn hand niet in alle dingen zien of die Zijne geboden niet onderhouden.” Job, in de dagen van ouds, begreep dit groote principe, want nadat hij alles had verloren, zijn gezondheid, kinderen, knechts, vee en huizen, kon hij toch nog uitroepen: „De Heere gaf en De Heere heeft genomen; de naam des Heeren zij geprezen.”

Maar Job ontving naderhand vele goede zaken terug, daar de Heere steeds verlangend is Zijnen kinderen goed te doen en Hij verlangt voor hen te zorgen. Wanneer wij rechtvaardig zijn en handelen volgens hetgeen wij weten, dat rechtvaardig is, met vroolijke harten en aangezichten, heeft Hij ons een volheid van de goede dingen dezer aarde, vrede in deze wereld en een eeuwig Leven in de toekomstige wereld beloofd. Dit zijn naar waarheid belooningen, welke het volkomen

waard zijn, dat er voor gewerkt en gestreden wordt. Wanneer wij God liefhebben en Hem willen erkennen als onzen Hemelschen Vader en Zijn Zoon Jezus als onzen Verlosser en Zijn geboden willen onderhouden, dan zal Hij ons erkennen als Zijne kinderen, Hij zal onze gebeden verhooren en den weg openen tot ons geluk en veiligheid. Dengenen, die leven in overeenstemming met de natuurlijke, hooge wetten van den Grooten Algemeenen Regeerder en met die, geschreven in het Evangelie van Jezus Christus, zal niets gebeuren buiten Gods voorkennis. God is steeds bereid de gebeden, in geloof tot Hem gericht, te verhooren, de geloovigen op te vroolijken, hen te waarschuwen door visioenen of door inspiraties van den Geest, en voor hen te zorgen even als Hij doet voor de vogelen des hemels en de bloemen des velds.

Zij, die dit geloof hebben, weten, dat niets hen kan gebeuren, hetwelk niet zou blijken te geschieden voor hun eigen heil. Zij vinden zich gerust in hun wetenschap over de Voorzienigheid: „Wij weten, dat alle dingen samenwerken ten goede voor hen, die God liefhebben. Zij bezitten een volkomen vertrouwen en zekerheid in hetgeen tenslotte blijkt het einddoel te zijn. Zij zijn in den Heere.”

Gods voorzienigheid komt op vele wijzen aan het licht. Ziehier eenige voorbeelden, voor de waarheid waarvan de verhalers met hun leven zouden willen instaan.

1°. Eén van de meest aangrijpende rampen, door de elementen veroorzaakt, trof Galveston, Texas, op één Zaterdagnacht en Zondagmorgen, 8 en 9 September 1900. Galveston had toen ongeveer 35000 inwoners. Een woedende orkaan kwam uit West-Indië over de Golf van Mexico, waarvan het water opgestuwd werd, zoodat de geheele stad werd overstroomd. Hevige storm en regen gingen hiermee gepaard. Huizen, bruggen, spoorrails, menschen, vee, alles en alles werd meegeleurd en verwoest. Van zes tot acht duizend menschen verloren het leven, de totale schade bedroeg plus minus twintig millioen dollars. Het lijden der menschen en de aangerichte verwoestingen gingen alle beschrijvingen te boven. Heele familie's werden van den aardbodem weggevaagd.

Gedurende dezen nacht waren in de stad vier Mormoonsche zendelingen n.l. Peter A. Norton, Horace L. Johnson, Samuel Shaw en Heber J. Folkman. Zij allen ontsnapten aan een wissen dood op een wonderbaarlijke manier. Zij werkten al gedurende eenige maanden in Galveston, maar zonder eenig succes en waren juist van plan de stad te verlaten. Op den bedoelden dag waren zij des avonds gekomen bij een zekere familie Daniels. Al spoedig vluchtten deze menschen naar hooger gelegen plaatsen, toen zij bemerkten, dat het water bleef rijzen, de ouderlingen alleen achter latende. Deze gingen naar boven en gaven zich over aan den zorg van de Goddelijke

Voorzienigheid. Toen de morgen aanbrak bleek het, dat het huis, waarin de ouderlingen waren, het eenige was, hetwelk was blijven staan; alles in den omtrek was verwoest.

De aanblik van de verwoesting was verschrikkelijk. Men zag de lijken van mannen, vrouwen en kinderen òf verdronken, òf gedood onder de instortende huizen. Arm en rijk, blanken zoowel als kleurlingen waren omgekomen, terwijl gedurende deze bezoeking de ouderlingen rustig hadden geslapen, onwetend van hetgeen buiten gebeurde.

2°. De volgende gebeurtenis, welke plaats vond in het najaar van 1909, getuigt ook van Gods Voorzienigheid en Goedheid.

Twee Mormoonsche ouderlingen werkten in het stadje Morsey, Rockland N-Y. Zij trokken door de stad, gelijk de apostelen van ouds, zonder buidel of male en zochten een plaats, waar zij 's nachts van de vermoeienissen van hun arbeid konden uitrusten. Maar bijna een ieder weigerde hen onderdak te geven, van wege de vele vooroordeelen, welk men tegen deze „Mormonen” koesterde. Tegen den avond kwamen ze bij een ouden man, die hen welwillend opnam.

Twee dagen na het vertrek der ouderlingen brak er een hevige brand uit in de stad, welke door geen blusmiddelen was te blusschen of te stuiten en het geheele blok huizen brandde uit, zelfs huizen aan den anderen kant van de straat leden groote schade. Alleen het huis van den zoo gastvrijen ouden heer bleef ongedeedd staan, de brand werd er als 't ware om heen geleid.

Aan deze verhalen is nog menig ander toe te voegen, allen even waar en getuigende van de groote Voorzienigheid van onzen Hemelschen Vader voor zijne kinderen.

Zijn de menschen gelijk geschapen?

door DR. JAMES E. TALMAGE.

Uit het Engelsch door B. TIEMERSMA.

Als een kenmerkend en ten grondslag liggend beginsel, houdt democratie de erkenning in der persoonlijke rechten en voorrechten. De levende eenheden van een democratisch stelsel zijn burgers, geen onderdanen. In zooverre als zij in rechtvaardigheid wordt uitgeoefend, staan voor de wet alle burgers op voet van gelijkheid. Tot voorbeeld: Bij de uitoefening van het stemrecht geldt het merkteken van den arme, den ongeleerde, den zwakke, den zieke of verminkte, even zoo goed als dat van den millionair, den aan een hoogeschool gegradueerde, of wel den atleet. Dit alles is, aan de democratie als een politiek stelsel, van nature verbonden. Als, door corrupte toepassing, een burger verstoken is van zijn zoodanige rechten, dan kan de fout,

grievend als zij zijn moge, niet ten laste worden gelegd aan het stelsel, maar aan de ambtenaren die misbruik hebben gemaakt van het hun toebetrouwde gezag.

In dezen zin wordt dit, als de allereerste der waarheden die zich zelf bewijzen, bevestigd in de Onafhankelijkheidsverklaring, aan allen hunne onvervreembare rechten verzekerende „dat alle menschen gelijk geschapen zijn”; en in dezen zin is die bevestiging tevens onweerlegbaar. Geen ander fundament kon ooit een stabiele structuur van regeeringsvorm door het volk, ondersteunen.

Klaarblijkelijk evenwel zou het dwaasheid zijn dit begrip van de wettelijke gelijkheid van het burgerschap zóóver door te drijven dat aan zou worden genomen dat alle menschen in capaciteiten, bekwaamheid of macht, gelijk zijn. Zoolang het menschdom in gemeenschappen leeft, zullen er steeds leiders en volgelingen zijn, mannen van meerdere waarde en, noodzakelijkerwijze, anderen, betrekkelijk, minderwaardige menschen; mannen met energie en leeghoofden, meesters alzo en dienstknechten.

Ongetwijfeld is veel van de bestaande ongelijkheid onder de menschen, zulks als de onbillijke verdeling van den rijkdom, de onrechtvaardige aanmatiging van macht en de eveneens onrechtmatige toepassing daarvan, verderfelijk, en kwaad in de oogen van God, alsmede onheilvoorspellend verkeerd onder de wetten der menschen.

Om door onwettig geweld evenwel pogingen aan te wenden om dergelijke misstanden recht te zetten, en door verward en vermengd van den eene te nemen en den andere te geven, zoodoende een valsche gelijkheid instellende, helt over naar ontbinding en anarchie.

Als waarheid stellen wij dit gegronde feit voor: *Persoonlijkheid is eene hoedanigheid van de ziel, en zóówaarachtig eeuwig als de ziel zelve.*

(1). In de onbelichaamde, de vóórbestaande, of vóór-sterfelijken staat waren wij, zeer bepaald, ongelijk in capaciteit en macht.

(2). Wij weten dat wij hier, in de wereld der sterfelijkeid, niet gelijk zijn.

(3). Zeer voorzeker zijn wij, na den dood, niet gelijk, noch in den tusschenstraat van ontlichaming, noch na de opstanding.

Wij lezen dat Jeremia onder zijne medegenooten was uitverkoren, en dat hij, alvorens hij geboren was, was verordineerd om een profeet te zijn onder de volkeren. (Jer. 1:5); en naar een soortgelijke vóórverordineering wordt verwezen door Jesaja (49:1, 51). Afdoende betuigt Abraham dat er onder de nog niet belichaamde geesten verschil bestond; sommigen waren edel en groot, en anderen minder geschikt voor de plichten van het heerscherschap: Nu de Heer had aan mij, Abraham, de intelligenties getoond die georganiseerd waren vóór de wereld was; en onder alle dezen waren er velen van de edelen en grooten; en God zag deze zielen dat zij goed waren, en Hij stond

te midden van hen, en zeide: Dezen wil Ik mijne heerschers maken." (Paarl v. Gr. W.)

In sommigen herkende de God der geesten bijzondere bekwaamheden, en hen verkoos Hij tot leiders onder de menschen. Laten wij evenwel niet voetstoots aanvaarden dat de aldus goddelijk uitverkoren „heerschers”, noodzakelijkerwijze zij zijn die de menschen later als hunne leiders verkiezen zouden. Velen van Gods grooten zijn, en worden nog, geteld onder de verachten der aarde. Zoo was het met Christus zelf, en zoo met velen van Zijne profeten, apostelen, en openbaarders tot het menschdom.

Geboren in het vleesch, met onderscheiden bekwaamheden, onderworpen hier aan variëerende omgeving, gunstig of wel ongunstig voor de ontwikkeling van overgeërfde neigingen in de richting van het goede of het kwade, zijn wij, beschouwd als een geslacht, de voortbrengsels van ongelijksoortigheid, ongelijkheid en heterogene omstandigheid. Alle kleur van onrechtvaardigheid evenwel verdwijnt bij het licht der verzekering dat in het oordeel der zielen elke voorwaarde en omstandigheid gewogen zal worden in de juist werkende balans van Rechtvaardigheid en Genade.

Maar wat met betrekking tot het hiernamaals — zullen wij daar niet gelijk gemaakt worden? Niet in dien zin dat onze persoonlijkheid zal worden omvergeworpen of geheel en al worden veranderd. Aan de andere zijde van het graf zullen wij, in de gemeenschap, meer in graden afgedeelde vakken vinden dan wij ooit op aarde gekend hebben. De grondslag dier classificatie evenwel zal totaal verschillend zijn. Hier worden wij gerangschikt overeenkomstig hetgeen wij bezitten, — in weelde, geleerdheid, politieke of andere invloed, al naar gelang de omstandigheden, daar echter zullen wij onze plaats vinden overeenkomstig datgene wat wij in werkelijkheid zijn.

Overweeg de beteekenis der verzekering van onzen Heer van de „vele woningen” in des Vaders koninkrijk; (Joh. 14: 1—3,) en beschouw de opsomming door Paulus gegeven, van de verschillende heerlijkheden (1 Cor. 15: 40—41.)

Door later gegeven Schriftuur wordt ons verteld van onderscheiden koninkrijken of werelden van gegradueerde rangschikking, te vergelijken met de zon, de maan, en respectievelijk de sterren. Daar is het Celestiale, het Terrestriale, en het Telestiale koninkrijk, waarin de zielen der menschen verblijven zullen en dienstbaar overeenkomstig hetgeen door hen bereikt is in rechtvaardigheid, of wel onbekwaamheid ontstaan door de zonde. Met betrekking tot de bewoners der Telestiale wereld, de laagste der aangegeven koninkrijken van heerlijkheid, lezen wij: „Want zij zullen geoordeeld worden overeenkomstig hunne werken, en elkeen zal, naar aanleiding van zijn eigen werken, heerschappij ontvangen in de woningen welke toebereid zijn.” (Leer en Verb. 76: 111.)

Verslag van de Groningsche Conferentie.

Zooals ter zijner tijd bekend gemaakt, werd de Groningsche Conferentie gehouden op Zondag 6 April l.l. in het Concerthuis aan de Poelestraat, te Groningen. De eerste vergadering ving aan 's morgens om tien uur en werd begonnen met het zingen van „Komt hoort naar des profeten stem.” Gebeden werd door Ouderling Jan Aukema, waarna weer gezongen werd en wel „De Heer is mijn licht.” Door Conferentie-President Herbert E. Williams werd een hartelijk woord van welkom gesproken, waarna hij het woord verleende aan Ouderling Francis O. Jones van Utrecht. Deze zette uiteen, welk begrip de Heiligen der Laatste Dagen koesteren, omtrent een Drie-Eenig God. Joseph Smith was God's dienstknecht, een profeet, doch geen Verlosser. Vandaag is het 89 jaar geleden dat door Hem, als instrument in Gods handen, de Kerk werd opgericht met het door de wet vereischte aantal leden. Zij geloofden in openbaring en dat geloof is nooit beschaamd geworden.

Ouderling Mahonri A. Josephson, President der Amsterdamsche Conferentie, verkreeg daarna het woord. De profeten voorspelden de komst van den Zaligmaker als de Verlosser der menschheid. In nederigheid werd Hij geboren en toen Hij opgroeide werd Zijn prediking niet geloofd. Toch richtte Hij de Kerk op en stelde persoonlijk Zijne dienstknechten aan, en zij deden wonderen en teekenen. Toen Jezus gekruisigd was wisten de discipelen niets beters te doen, dan weer te gaan visschen. Doch Jezus, nu opgestaan, riep hen wederom en zij gingen blijde voort om het Evangelie te verkondigen zonder loon en zonder eer. Door spreker wordt nog even stil gestaan bij de afval en de Hervorming, waarna hij getuigenis gaf van het herstel van Gods Kerk en haar autoriteit.

Nadat gezongen was „Wat is het Evangelie,” trad Ouderling Jan J. Roothoff van Amsterdam als spreker op. Hij sprak over de geest van onverdraagzaamheid, waarmede de Christenen altijd te kampen hebben gehad. In de dagen van de Romeinsche overheersching werden velen martelaars omdat zij het geloof in Christus niet verloochenden. Tijdens de Hervorming zijn duizenden omgebracht geworden omdat zij waagden zich van de Moederkerk af te scheiden en een eigen inzicht meenden te mogen hebben waar het de zaak der zaligheid betref. Ook heden ten dage is vervolging het lot van hem, die het waagt te breken met oude traditiën, die geen reden van bestaan hebben.

Als laatste spreker werd Ouderling N. Leslie Andrus gehoord. Hij sprak in 't kort over de oprichting der Kerk, en hoe groot haar vooruitgang geweest is, vooral wat het ledental aangaat. Maar ook hebben millioenen het herstelde Evangelie gehoord en zijn overtuigd geworden van de dwalingen, welke zoo talrijk onder de Christenen als leerstellingen gehuldigd worden. Dat Evangelie is volmaakt en zijn beginselen geen leerlingen van menschen, maar van God geopenbaard. Die God is een ander wezen, dan door de Christenen geleerd wordt. God is niet alleen geest, maar heeft een volmaakt lichaam van vleesch en beenderen.

Tot slot werd gezongen „Gij zijt mijn hoogste goed,” waarna Ouderling Rulon J. Sperry met dankzegging sloot.

Om 2 uur 's middags kwam men weer bijeen. Nu werd geopend met het zingen van „Kom, o, Gij Vredevorst,” waarna een zegen

werd gevraagd door Ouderling Jelle Veenstra. Vervolgens gezongen „Heel de wereld ligt in 't donker.”

Ouderling Alvin J. Teuscher van Groningen was de eerste spreker. Wanneer mij gevraagd zou worden — aldus spreker — waarom ik een Mormon ben, zoude ik moeten antwoorden, dat dit niet juist veroorzaakt is om dat mijn ouders en grootouders, alsmede mijn leermeesters Mormonen waren, maar in hoofdzaak door het feit, dat ik het Evangelie onderzocht heb en dat God mij de waarheid er van geopenbaard heeft. Er is in de gansche wereld geen godsdienst die zooveel licht verspreid, zooveel kennis geeft als juist Mormonisme. En dit is te danken aan het feit, dat God's openbaring de ondergrond er van vormt.

Ouderling Rulon J. Sperry, President der Arnhemsche Conferentie, sprak over het Boek van Mormon. Wij aanvaardden dat Boek zonder voorbehoud als het Woord van God. Het bewijst zichzelf waar te zijn en wordt toch door de wereld verworpen. Het boek is het middel, waardoor we meer kennis verkrijgen. Het Boek van Mormon verschafft veel licht aangaande onderwerpen, die maar vaag in den Bijbel beschreven zijn. De woorden van Jezus „Ik heb nog andere schapen die van dezen stal niet zijn,” zijn zonder het Boek van Mormon onverklaarbaar. Hoe en aan wie de doop bediend moet worden, wordt klaar en duidelijk beschreven, alsmede dat kinderen den doop niet vannoode hebben. Het Boek van Mormon is een heilig verslag.

Nadat „Ik heb een Heiland” was gezongen, was Zendings-President John A. Butterworth de laatste spreker. Het Evangelie behoort in ons leven het leven te zijn. De priesters der verschillende godsdiensten zonderen zich af en sluiten zich op in kloosters en kerken. Hun godsdienst is geheel afgescheiden van het leven. Niet aldus met Jezus. Hij leefde te midden van het volk en de discipelen waren geen betaald priesterschap, maar zij werkten met hunne handen om in hun onderhoud te voorzien. Zoo ook is het met onze zendingen en zij besteden hun tijd zonder eenige vergoeding. Ook de leden behooren het Evangelie een deel van hun leven te maken. Al onze krachten behooren wij aan dit werk te geven.

Geëindigd werd met het zingen van „Gods genade straalt van boven,” en met dankzegging door Ouderling Jac. J. van Langeveld.

De avond-vergadering begon om 6 uur. Men zong „O zeg, wat is waarheid. Gebeden door Ouderling Mahonri A. Josephson en vervolgens gezongen „Blijde zingen wij tezamen.” Jac. J. van Langeveld, President der Rotterdamse Conferentie, was de eerste spreker. De mensch is geschapen naar het beeld van God, zoewel innerlijk als uiterlijk. Hij is dan ook een kind van God, en als zoodanig ontvangt hij raadgevingen van zijn Vader. Die Vader heeft Zijn kind op aarde geplaatst tot het verkrijgen van ondervinding, waardoor het mogelijk zou zijn eene hoogere zaligheid te verkrijgen. Bij deze moeielijke taak liet Hij den mensch niet zonder voorlichting, maar schonk hem het Evangelie en gehoorzaamheid aan de beginselen daarvan is ter verkrijging van zaligheid noodzakelijk.

Conferentie-President Herbert E. Williams was de volgende spreker. Hij begon te zeggen dat vooruitgang een kenmerk der maatschappij is, doch op geestelijk gebied blijft vooruitgang achterwege. Dit is veroorzaakt door het feit, dat de mensch zich al verder en verder

van God heeft afgewend. De afval van de goddelijke weg wordt door spr. door vele voorbeelden uit de Schriften bewezen, en die afval zegt spreker, is zóó groot geworden, dat hare gevolgen de aarde tot een hel herschappen hebben. Doch gelukkig is het Evangelie hersteld en Joseph Smith heeft als God's instrument veel kennis op geestelijk gebied gebracht. Nog wordt door spreker even stilgestaan bij Openb. 14:6 en 7, en geeft daarna eene krachtige getuigenis van de waarheid.

Nadat „Als er liefde heerscht” gezongen was, verkreeg Zending's-President John A. Butterworth als laatste spreker het woord. Het zaligmakend Evangelie moet zuiver zijn, vrij van dwaling. De menschen zijn over het algemeen oprecht in de uitoefening van hunne eerediensten. Maar dit is niet voldoende tot zaligheid. Want waarheid en niets dan waarheid is het, wat hierin den grondtoon behoort te zijn. En wanneer de menschen verschillende leerstellingen huldigen, dan worden er natuurlijk onder hen ook valsche leeringen verkondigt. En hen, wien bewezen wordt door het Woord van God, dat zij op een dwaalspoor zijn, zouden, indien het hun ernst is met hunne zaligheid, gewillig moeten zijn om hunne dwaze leerstellingen prijs te geven en de waarheid te omhelzen. Alleen door Jezus Christus kunnen wij zalig worden, en Hij leerde door voorbeeld hoe het Evangelie moest gehoorzaamd worden. Spreker toonde het verschil aan tusschen enkele leerstellingen van verschillende godsdiensten en zegt dat zij toch allen, om zaligheid te kunnen verkrijgen, zullen moeten komen tot een eenigheid des geloofs. Men wordt niet zalig alleen door oprecht te zijn, maar eerst dan wanneer we de waarheid hebben aangenomen.

Na een woord van dank door den leider voor de trouwe hulp van allen, die hunne medewerking verleend hadden werd deze welgeslaagde conferentie besloten door het zingen van „Gij Ouderlingen Israels” en met dankgebed door Ouderling Jan J. Roothoff.

Buitengewone vergaderingen.

Ter gelegenheid van de Groningsche Conferentie werd op Vrijdag 4 April te Harlingen en den daaropvolgenden dag te Leeuwarden eene buitengewone vergadering gehouden en wel in de gewone vergaderlokalen. Met aandacht werd in beide samenkomsten geluisterd naar de uiteenzetting van de beginselen van het Evangelie.

INHOUD.

Een Patriarchale zegening en hare vervulling . . . . . Blz. 145	Overleden . . . . . „ 152
Herrinneringen met betrekking tot President Joseph F. Smith . . . „ 150	Geloof in de Voorzienigheid . . . . . „ 153
Rijmpreekjes . . . . . „ 152	Zijn de menschen gelijk geschapen . . . „ 155
Conferentie-aankondiging „ 152	Verslag van de Groningsche Conferentie . . „ 158

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7. Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.